

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-11 У. 9794/13
21.08.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Максимовић, председника већа, Љиљане Јевтићи и Биљане Шундерић, чланова већа, са судским саветником Весном Оташевић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А., ... бр....., ..., поднетој против туженог Школског одбора Основне музичке школе “Филип Вишњић” у Шиду, Петра Кочића бб, ради поништаја решења број 8/2013 од 25.01.2013. године, у предмету избора директора школе, у нејавној седници већа, одржаној дана 21.08.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Школског одбора Основне музичке школе “Филип Вишњић” у Шиду, број 8/2013 од 25.01.2013. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Управном суду су дана 17.06.2013. године из Основног суда у Сремској Митровици, VI судска јединица у Шиду, достављени списи посл.бр. П1-119/3 и решење Основног суда у Сремској Митровици, VI судска јединица у Шиду, посл.бр. VI-12-П1-119/13 од 11.06.2013. године, којим се тај суд оглашава стварно ненадлежним за поступање у овој управној ствари и списе уступа Управном суду као стварно надлежном суду, на даље поступање.

Оспореним решењем у ставу 1. диспозитива одбија се као неоснован приговор тужиоца, поднет дана 11.01.2013. године, а против одлука Школског одбора Основне музичке школе “Филип Вишњић” у Шиду, број 141/07 од 03.08.2007. године, број 166-2 од 27.08.2007. године, број 212/07 од 03.10.2007. године и број 45/08 од 25.03.2008. године. Ставом II диспозитива овог решења, утврђено је да је решење Школског одбора коначно. Првостепеном одлуком Школског одбора поменуте музичке школе, број 141/07 од 03.08.2007. године утврђено је да се на радно место директора школе, на мандатни период од 4 године, по конкурс у објављеном у листу “Послови” од 17.07.2007. године није изабран ниједан кандидат. Одлуком истог органа број 166-2 од 27.08.2007. године, утврђено је да на радно место директора школе на мандатни период од 4 године, по конкурс у објављеном у листу “Послови” од 07.06.2007. године није изабран ниједан кандидат, као и одлукама истог органа број 212/07 од 03.10.2007. године и број 45/08 од 25.03.2008. године, којима је такође утврђено да на радно место директора школе на мандатни период од 4 године, по конкурсима објављеним у листу “Послови” од 04.09.2007. године и од 26.02.2008. године, није нико изабран.

Тужилац је поднео тужбу 19.02.2013. године Основном суду у Сремској Митровици-Судска јединица Шид, који се решењем од 11.06.2013. године огласио ненадлежним и предмет уступио Управном суду на решавање. Након налога овог суда од 02.10.2013. и 25.10.2013. године за уређење тужбе, тужилац је 05.11.2013. године тужбу уредио и решење туженог оспорио из свих разлога прописаних Законом о управним споровима. Истиче да је шиканиран из разлога што је римокатоличке исповести и по другим основима, те да му је повређено достојанство. Наводи да је одбијен приговор тужиоца на све одлуке Школског одбора Основне музичке школе “Филип Вишњић” у Шиду, иако је у судским поступцима утврђено да су исте противзаконите. Образложење решења не садржи законске одредбе по којима тужилац не испуњава услове за место директора Основне музичке школе “Филип Вишњић” у Шиду, а сматра да је испунио услове за сва 4 расписана конкурса на којима је учествовао као једини стручни кандидат. Наведеним је прекршено начело истине јер је испунио све услове конкурса за пријем на место директора, као и начело саслушања странке и право на усмену изјаву. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије. Тражио је трошкове спора.

Решавајући овај управни спор без одржане усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу с одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Одредбом члана 57. став 1. тачка 9. Закона о основама система образовања и васпитања (“Службени гласник РС”, бр.72/09 и 52/11), прописано је да орган управљања установе одлучује по жалби, односно приговору на решење директора, а ставом 2. наведене одредбе да орган управљања доноси одлуке већином гласова укупног броја чланова.

Одредбом члана 145. ст. 1. до 4. истог Закона, прописано је да на решење о остваривању права, обавеза и одговорности запослени има право на приговор органу управљања у року од 8 дана од дана достављања решења директора. Орган управљања дужан је да донесе одлуку по приговору у року од 15 дана од дана достављања приговора. Орган управљања закључком ће одбацити приговор, уколико је неблаговремен, недопуштен или изјављен од неовлашћеног лица. Орган управљања ће решењем одбити приговор кад утврди да је поступак доношења решења правилно спроведен и да је решење на закону засновано, а приговор неоснован.

Одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, бр. 30/10), прописано је да образложење решења садржи кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Према списима предмета, оспорено решење је донето на основу члана 57. став 1. тачка 9. и члана 145. став 2. и 4. Закона о основама система образовања и васпитања

(“Службени гласник РС”, бр.72/09 и 52/11), на основу којих одредби је Школски одбор туженог одлучивао о приговору тужиоца изјављеном на одлуке Школског одбора туженог, којима се утврђује да на радно место директора школе на период од 4 године по конкурсима објављеним у листу “Послови”, није изабран ниједан кандидат. По налажењу туженог органа, одлуке Школског одбора су правилне, а приговор тужиоца на исте неоснован, односно у смислу члана 145. став 4. Закона о основама система образовања и васпитања, поступак је правилно спроведен и одлука туженог на закону заснована.

Међутим, оваква одлука туженог органа се не може прихватити као правилна, јер је, по оцени суда, донета уз повреду правила поступка из цитираних одредаба наведених закона, будући да нису дати разлози који упућују на одлуку као у диспозитиву оспореног решења. Наиме, у уводу оспореног решења тужени се позива на цитиране одредбе члана 57. став 1. тачка 9. Закона о основама система образовања и васпитања, којима се даје овлашћење органа управљања установе да одлучује о жалби, односно приговору на решење директора, а у конкретном случају се не ради о решењу које је донео директор, већ о одлукама Школског одбора туженог, при чему је потписник одлука и оспореног решења исти. Такође, одредба члана 145. наведеног Закона, прописује правну заштиту запослених, што тужилац није, а и овом одредбом се прописује право приговора на решење директора, а у конкретном случају су донете одлуке од стране Школског одбора туженог, а не директора. Према томе, из одредби закона на које се тужени орган позива у уводу оспореног решења и на којима заснива своју надлежност за одлучивање по приговору тужиоца не проилази овлашћење туженог за одлучивање у конкретном случају.

Поред наведеног, у списима предмета нема записника о већању и гласању, а решење је донео колегијални орган – Школски одбор Основне музичке школе “Филип Вишњић” у Шиду, из којег би се утврдили подаци о персоналном саставу колегијалног органа, односно да ли је постојао кворум присутних чланова без кога колегијални орган не може да решава и кворум присутних чланова који су гласали за одлуку, па су по оцени овог суда учињене повреде правила поступка прописане одредбом члана 69. и члана 192. став 2. Закона о општем управном поступку, будући да се без записника не може утврдити да ли је седница одржана, нити да ли је на њој донета оспорена одлука.

Полазећи од наведеног и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, којом је прописано да суд решава без одржавања усмене расправе, само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања или ако странке на то изиричито пристану, Управни суд је нашао да су се у конкретном случају стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе. Ово стога што је одлука суда у предметној ствари заснована на утврђеном постојању повреда правила поступка од стране туженог органа, која ће бити отклоњена од стране туженог органа у поновном поступку одлучивања по приговору тужиоца.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу одредбе члана 40. став 2. у вези члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

У поновном поступку тужени орган ће донети ново, на закону засновано решење, придржавајући се примедба Суда изнетих у овој пресуди, у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Одлучујући о захтеву туженог за накнаду трошкова спора, Управни суд је, обзиром на успех у спору, а применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11) која се примењује сходно одредби члана 74. Закона о управним споровима, захтев одбио као неоснован.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 21.08.2014. године, III-11 У. 9794/13

Записничар
Весна Оташевић, с.р.

Председник већа-судија
Љиљана Максимовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић